Annus XX - Vol. XX 5 Novembris 1928 Num. 11

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

SUMMARIUM

Acta Pii PP. XI: Litterae Apostolicae, p. 341 - Epistolae, p. 353.

Acta SS. Congregationum: *S. C. Consistorialis:* I. Provisio Ecclesiarum, p. 358. II. Nominatio, p. 359. III. Designatio Ordinariorum, p. 359 - *S. Congregatio de Disciplina Sacramentorum:* Romana et aliarum. Exercitiorum spiritualium ante sacram ordinationem, p. 359 - *S. Congregatio Concilii:* Dioecesis P. Hereditatis, p. 362 - *S. Congregatio de Propaganda Fide:* Nominationes, p. 365.

Acta Officiorum: *Pontificia Commissio pro Russia:* I. Decretum erectionis Ordinariatus Harbinensis in Sinis, p. 366. II. Nominatio, p. 367.

Diarium Romanae Curiae: S. Congregazione del Concilio: Avviso - S. Congregazione dei Riti: Congregazione Antipreparatoria - Segreteria di Stato: Nomine. Onorificenze - Maggiordomato: Nomine - Necrologio, pp. 368-372.

ROMAE

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

M · DCCCC · XXVIII

Directio: Palazzo della Cancelleria — Roma.

Administratio: Libreria Vaticana — Roma.

Pretium annuae subnotationis
Pro Italia, Lib. **20** — Extra Italiam, *L. it.* **35** —
Pretium unius fasciculi, Lib. **3** —

« *Bis fere in mense* (Commentarium) *prodibit ac quotiescumque vel necessitas vel utilitas id postulare videbitur* » (Ex *Commentarii Officialis* ratione die 29 Octobris 1908 edita).

INDEX HUIUS FASCICULI

(An. XX, n. 11 - 5 Novembris 1928)

ACTA PII PP. XI

LITTERAE APOSTOLICAE

PAG.

I. *Mirabili plane.* - Approbantur auctoritate Apostolica Constitutiones Missionariorum Oblatorum B. M. V. Immaculatae. - *21 Maii 1928* 341

II. *Canonicorum capituli.* - Titulo ac privilegiis Basilicae minoris augetur templum cathedrale Auxitanum. - *21 Maii 1928* 345

III. *Cum ex apostolico.* - Praefectura apostolica de Tsing-Tao in Sinis ad vicariatum apostolicum evehitur. - *14 Iunii 1928* 346

IV. *Venerabilis frater.* - Erigitur missio de Bellary ex dismembratione dioecesis Hyderabadensis. - *15 Iunii 1928* 347

V. *Quae catholico nomini.* - Distracto territorio e vicariatu apostolico de Kaifeng erigitur praefectura apostolica de Kweiteh. - *19 Iunii 1928* 348

VI. *Venerabilis frater.* - Erigitur missio independens de Ilan intra fines vicariatus apostolici de Wonsan, in Corea. - *9 Iulii 1928* 349

VII. *Ea quae ad Christi.* - Distracto territorio ex vicariatu apostolico de Kirin erigitur missio independens de Tsitsikar in Sinis. - *9 Iulii 1928* 350

VIII. *Constat apprime.* - Basilicae minoris titulo augetur ecclesia B. M. V. ab Angelo salutatae, in suburbio Lezajek dioecesis Premisliensis lat. - *10 Iulii 1928* 351

EPISTOLAE

I. *Sedulam vos.* - Ad Emos PP. DD. Adolfum tit. S. Agnetis extra moenia S. R. E. Presb. Card. Bertram Episcopum Wratislaviensem, Michaëlem tit. S. Anastasiae S. R. E. Presb. Card. De Faulhaber Archiepiscopum Monacensem et Frisingensem, Carolum tit. Ss. Quatuor Coronatorum S. R. E. Presb. Cardinalem Schulte Archiepiscopum Coloniensem, RR. PP. DD. Carolum Fritz Archiepiscopum Friburgensem ceterosque Germaniae Episcopos: litteris respondet ex annuo conventu Fulda datis. - *7 Septembris 1928* 353

II. *Certe non sine Dei nutu.* - Ad Emum P. D. Iustinianum G. tit. Ss. Andreae et Gregorii ad clivum Scauri S. R. E. Presb. Card. Serédi, Archiepiscopum Strigoniensem, quem Legatum eligit ad conventum eucharisticum ex Hungaria universa. - *16 Septembris 1928* . . . 354

III. *Quae dudum.* - Ad Emum PP. DD. Michaëlem tit. S. Anastasiae S. R. E. Presb. Card. De Faulhaber Archiepiscopum Monacensem et Frisingensem, Adolfum tit. S, Agnetis extra moenia S. R. E. Presb. Cardinalem Bertram Episcopum Wratislaviensem, et ad RR. PP. DD. Iacobum De Hauck Archiepiscopum Bambergensem ceterosque Episcopos Bavariae: litteris respondet e communi conventu Frisinga datis. - *17 Septembris 1928* . 355

IV. *Suavi semper animi.* - Ad Emum P. D. Caietanum S. R. E. Cardinalem Bisleti Protodiaconum S. Agathae eumdemque Sacrae Congregationis de Seminariis Studiorumque Universitatibus Praefectum, cui gratulatur quinquagesimum sacerdotii natalem. - *18 Sept. 1928* . . 356

ACTA SS. CONGREGATIONUM

S. CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I. Provisio Ecclesiarum 358

II. Nominatio 359

III. Designatio Ordinariorum appellationis . 359

S. CONGREGATIO DE DISCIPLINA SACRAMENTORUM

Romana et aliarum. - Exercitiorum spiritualium ante sacram ordinationem. - *2 Maii 1928* 359

S. CONGREGATIO CONCILII

Dioecesis P. - Hereditatis. - *23 Aprilis 1927* 362

S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

Nominationes 365

ACTA OFFICIORUM

PONTIFICIA COMMISSIO PRO RUSSIA

I. Decretum erectionis Ordinariatus Harbinensis in Sinis. - *20 Maii 1928* . . . 366

II. Nominatio 367

DIARIUM ROMANAE CURIAE

I. S. Congregazione del Concilio: *Avviso* . 368

II. S. Congregazione dei Riti: *Congregazione Antipreparatoria* 368

III. Segreteria di Stato: *Nomine, Onorificenze* 368

IV. Maggiordomato di Sua Santità: *Nomine* 371

V. Necrologio 372

Annus XX - Vol. XX 5 Novembris 1928 Num. 11

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XI

LITTERAE APOSTOLICAE

I

APPROBANTUR AUCTORITATE APOSTOLICA CONSTITUTIONES MISSIONARIORUM OBLATORUM B. M. V. IMMACULATAE.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Mirabili plane modo, primis Ecclesiae saeculis, « multus numerus credentium conversus est ad Dominum » Fidei praeconum opera, quos Deus suscitavit, quique uberrimos fructus ex suo labore perceperunt, quia « erat manus Domini cum eis »; ita etiam, progressu saeculorum, pro opportunitate temporum et gentium necessitatibus, continenter in Ecclesia sua suscitat, vivificat dilatatque benignissimus Deus sacros virorum coetus, qui primae christianae aetatis praecones aemulati eorumdemque spiritu accensi, in longinquas, a patrio loco valde dissitas, regiones lucem Christi afferunt populosque ibidem degentes ad Fidem adducunt, atque aliti vere a manu Domini ac sustenti, magis magisque in dies mirabiliter succrescunt, robore atque alumnorum numero augentur gentes multas ad Dominum convertunt. Hoc profecto dicendum de Missionariis Oblatis a Maria Immaculata, quorum Institutum, abhinc fere biennium, vix centesimum annum a canonica sua confirmatione celebravit. Verum parva atque humilia habuit initia congregatio ipsa ad Aquas Sextias prope Massiliam, opera praesertim Caroli Iosephi Eugenii de Mazenod, ab anno MDCCCXXXVII etiam sollertissimi Massiliensium episcopi, qui quinque, sub titulo Missionariorum Provinciae, sibi additis sociis, ad aberrantes populares in rectam salutis viam revocandos, anno MDCCCXVI, totum se dedit. At, dilatatis in vinea Domini laboribus, novisque venientibus sociis, pius fundator, societate sua iuxta ceteras religiosorum fami-

lias constituta, regulas quoque seu Constitutiones apte redegit, quas dein Litteris Apostolicis sub anulo Piscatoris die XXI m. Martii, an. MDCCCXXI Leo PP. XII rec. mem. Decessor Noster amplissime approbavit, una cum Instituto ipso, quod, nomine « Congregationis Oblatorum Sanctissimae Virginis Mariae sine labe conceptae » in posterum insignitum, ab eodem de Mazenod, donec viveret, moderandum statuit. Galliae limites praetergressa Congregatio, vivo adhuc conditore, in Anglia et in Hibernia domos habuit; paulo post eiusdem sodales, Americae septentrionalis terras peragrati, missiones plures ibidem a regione Mexicana ad mare arcticum usque constituerunt; dein etiam in orientalibus Indiis atque in Africa meridionali, aliis novisque sedibus sibi factis, operam suam in gentes Fidei lumine inlustrandas Missionarii Oblati impenderunt. Ab initiis enim fundator sibi sociisque sacras missiones in pagis atque in urbibus patriae regionis praedicandi finem tantum proposuerat; sed brevi, Litteris quidem probantibus Apostolicis tum Gregorii XVI tum Pii IX, ipse, eiusque sodales, evangelizare quoque infideles in dissitis Missionum regionibus decrevere. Cum sollertissimis tamen studiosisque Oblatis a Maria Immaculata haec in nomine Domini agenda ne adhuc sufficerent, praeter dictum primarium finem, tamquam finis secundarius Congregationi tum Seminaria moderari, tum clerum finitimarum dioecesium reformare, iuvenes laicos educare etiam propositum est. Ad quae omnia consequenda institutoris sociorumque eius aetas multa laudis imitanda successoribus tulit: in Iesum amorem ardentem, obsequium in Ecclesiam plenum, et in Dominico agro laborandi studium validius quam alia quaecumque res, eademque vita. Nil mirum itaque si anno MDCCCLXI, quum fundator ac tam frugiferae societatis moderator C. I. Eugenius de Mazenod, Massiliensium episcopus, ex hac vita migravit, iam Congregatio ex quattuor provinciis religiosis constaret, eiusdemque sociis quinque apostolicorum vicariatuum cura in regionibus missionariis commissa esset. Nunc autem, ab approbatione prima Constitutionum vix saeculo elapso, plus quam tria millia sodalium, quorum sexdecim charactere episcopali insigniti, in octo et decem provincias distributa, congregationem constituunt Missionariorum Oblatorum, qui multis in orbis partibus vel longo terrarum marisque spatio seiunctis, sive in Europa et in Americis, sive in Africa meridionali atque in Indiis orientalibus luculentissima suae in Christo caritatis erga populos testimonia praebent, atque uberes salutis fructus colligunt. Vere manus Domini cum illis est! Nostrorum igitur Decessorum vestigia prementibus Nobis peropportunum videtur vigili cura prospicere ut haec tot tantisque nominibus optime merita religiosorum virorum familia iis omnibus muniatur praesidiis, quae ad eiusdem emolumentum ac bonum provehendum apta sint, et quae

ipsius stabilitatem atque integritatem maxime procurent. Quapropter cum hodiernus moderator generalis Congregationis Oblatorum Beatae Mariae Virginis Immaculatae, venerabilis frater Augustinus Dontenwill, Archiepiscopus titulo Ptolemaidensis in Phoenicia, suo atque universae, cui praeest, familiae religiosae nomine, enixis precibus Nos rogaverit ut Congregationis Oblatorum Constitutiones nunc ad Codicis iuris canonici normam emendatas consensu Nostro apostolico munire dignaremur: Nos probe noscentes Constitutiones ipsas, a pio Congregationis ipsius conditore iam primo exaratas et tamquam aptissimas ad fines instituti pertingendos a Decessoribus Nostris pluries probatas fuisse, votis Nobis adhibitis adnuendum ultro libenterque existimavimus. Et re vera, post Litteras Apostolicas *Si tempus unquam* Leonis PP. XII, Institutum regulasque Oblatorum quas supra memoravimus adprobantis, Gregorius PP. XVI die XX m. Martii an. MDCCCXLVI, Litteris Apostolicis sub anulo, Congregationem praefatam eiusdemque Constitutiones, propter missiones tunc susceptas in regionibus infidelium, hic illic emendatas confirmavit; itemque Pius PP. IX similibus Apostolicis Litteris, die XXVIII Martii an. MDCCCLI datis, alias a generali coetus capitulo anni praecedentis MDCCCL propositas immutationes auctoritate sua roboravit; anno denique MDCCCCX rec. mem. Pius PP. X, die VII m. Septembris, Instituti regulas, cum addictionibus atque innovationibus a capitulo generali an. MDCCCCVIII celebrato inductis, Litteris suis sub anulo Piscatoris plenissime sanxit.

Verum etiam in praesens ad ipsius Congregationis bono satius consulendum aliae emendationes atque additamenta tum ob novas temporum ac locorum circumstantias tum praesertim ob iuris canonici Codicis promulgationem in supra dictis Constitutionibus desiderabantur; ideoque novum regularum schema, latino sermone exaratum, Sacrae Congregationi Religiosorum Sodalium propositum est atque ab eadem recognitum; cuius quidem tenor hic sequitur, videlicet:

CONSTITUTIONES ET REGULAE CONGREGATIONIS MISSIONARIUM OBLATORUM SANCTISSIMAE ET IMMACULATAE VIRGINIS MARIAE

PRAEFATIO

Ecclesia, praeclara Christi Salvatoris hereditas.... (*et quae sunt reliqua*).

Votis itaque venerabilis fratris Augustini Dontenwill, Archiepiscopi titulo Ptolemaidensis, Moderatoris generalis Congregationis Missionariorum Oblatorum a B. Maria Virgine Immaculata, omniumque eiusdem Con-

gregationis sodalium, ut uberiore ipsi cum fructu salutare ministerium suum in terris adimplere valeant, conlatis etiam consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus Congregationi praepositis pro Religiosorum coetuum negotiis pertractandis, omnibusque rei momentis attente perpensis, motu proprio atque ex certa scientia ac matura deliberatione Nostris deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore perpetuumque in modum Constitutiones suprascriptas Missionariorum Oblatorum, qui a B. Maria Virgine Immaculata nuncupantur, plenissime adprobamus eisdemque supremum Apostolicae sanctionis robur adiicimus. Ominamur nunc propterea et cupimus ut benignissimus Deus frugiferam hanc Congregationem servet ac foveat; eiusdemque sodales adiutricis sapientiae suae lumine in Evangelio infidelibus praedicando, in sacro animorum ministerio explendo, in sanctificatione adipiscenda prosequatur; atque interea in caelestium munerum auspicium itemque in peculiaris benevolentiae Nostrae signum Moderatori generali cunctaeque Congregationi Missionariorum Oblatorum apostolicam benedictionem effuso animo impertimur.

Haec indulgemus statuimusque, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri vel obtinere, eidem Congregationi Missionariorum Oblatorum a B. Maria Virgine Immaculata plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc atque inane fieri si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus Apostolicis ceterisque in contrarium facientibus quibuslibet. Volumus autem ut praesentium Litterarum exemplis etiam impressis, manu alicuius Notarii publici subscriptis et sigillo personae in ecclesiastica dignitate vel officio constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae ipsis praesentibus, si exhibitae forent vel ostensae, adhiberetur.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXI mensis Maii anno MDCCCCXXVIII, Pontificatus Nostri septimo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

II

TITULO AC PRIVILEGIIS BASILICAE MINORIS AUGETUR TEMPLUM CATHEDRALE AUXITANUM.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Canonicorum capituli ecclesiae cathedralis Auxitanae nomine ac suo, humilibus enixisque precibus Nos rogat venerabilis frater Franciscus Ernestus Ricard, Auxitanorum Archiepiscopus, ut titulo privilegiisque Basilicae minoris Auxitanum cathedrale templum, ad honorem Sanctae Mariae Deo dicatum, decorare velimus. Templum enim hodiernum loco antiquioris ecclesiae remotissimis mediae aetatis temporibus exstructae ac vetustate dilabentis, denuo a fundamentis stylo gothico, quem vocant, anno reparatae salutis MCCCCLXXXIX exaedificari coeptum est, sed tantum post duo saecula pulcris, alio diversoque stylo confectis, in aedificii fronte duabus turribus positis, completum est. Ex tribus navibus, quae, amplitudine, forma, lineamentisque perspicuae, pluribus arte claris sacellis ornantur, quibus fenestrae vitreis coloratisque figuris contextae lumen suaviter afferunt, sacra aedes constat, choro mirifice sculpto munita, in quo laudes Dei a capitulo canonicorum devote cotidie persolvuntur. Clerus quidem templo huic addictus quam maxime curat ut Deus hic a christifidelibus debito cultu adoretur; liturgicasque actiones efficiunt splendidiores tum luxuriosi paratus habitusque sacri tum copiosae pretiosaeque supellectiles, quibus locupletatur cathedralis eadem, quam frequentes celebrant fideles, qui, largiter de re propria stipe conlata, cultui sustentando provehendoque subveniunt. Et merito quidem, cum Auxitana cathedralis non modo ob suas, quibus fulget inter Galliae meridionalis ecclesias, artis pulcritudines, verum etiam ob corpora Sanctorum Taurini, Leothadii, et Austindi, quae in crypta custodiuntur, et multas alias beatorum reliquias in sacrario adservatas, omni fidelium clerique cura omnibusque praesidiis ornamentisque amplissime digna sit. Quapropter praefati Archiepiscopi Auxitani eiusque cathedralis canonicorum precibus Nos, auditis etiam venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus Sacrorum Rituum Congregationi praepositis, ultro libenterque concedere existimavimus. Nostra itaque auctoritate, perpetuumque in modum, praesentium Litterarum tenore, memoratam Auxitanam cathedralem ecclesiam in honorem Beatae Mariae Virginis « d'Auch » nuncupatae Deo dicatam, titulo ac dignitate Basilicae minoris augemus illique omnia et singula concedimus iura, privilegia, praerogativas, indulta,

quae ab ecclesiis, hoc titulo exornatis, iuxta formam consuetam et praescripta adhibenda sunt.

Haec edicimus, mandamus, decernentes praesentes Litteras firmas validas atque efficaces semper exsistere ac fore, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illique, ad quam spectant, Auxitanae cathedrali ecclesiae plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc atque inane fieri, si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter, attentari contigerit. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXI mensis Maii, anno MDCCCCXXVIII, Pontificatus Nostri septimo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

III

PRAEFECTURA APOSTOLICA DE TSING-TAO IN SINIS AD VICARIATUM APOSTOLICUM EVEHITUR.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Cum ex apostolico munere, quo divinitus fungimur, omnium Ecclesiarum cura Nobis fuerit concredita, quae cedant in spirituale ipsarum emolumentum sollicito studio decernere maturamus. Iamvero cum venerabilis frater Celsus Costantini, Archiepiscopus titularis Theodosiopolitanus et Delegatus Noster apostolicus in Sinis, Nos enixe postulaverit ut ad maius animarum bonum praefectura apostolica de Tsingtao, quae Societatis Divini Verbi sacerdotum curis tradita, elapsis annis ampliora feliciter incrementa suscepit, in vicariatum apostolicum erigeretur: Nos, omnibus rei momentis attento ac sedulo studio perpensis cum venerabilibus fratribus nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus negotiis Propagandae Fidei praepositis, post negotii diligentissimam disquisitionem, praelaudati Delegati Apostolici votis ultro libenterque annuendum existimavimus. Quae cum ita sint, motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium tenore praefecturam apostolicam de Tsing-tao in Sinis ad potiorem evehimus dignitatem vicariatus apostolici a praesule regendi episcopali titulo condecorati, servato nomine de Tsingtao eisdemque finibus quibus iam praefectura apostolica continebatur, et sub cura similiter alumnorum Divini Verbi bene meritae Societatis.

Haec volumus statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere, illisque ad quos spectant sive spectare poterunt amplissime suffragari nunc et in posterum; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XIV mensis Iunii anno MDCCCCXXVIII, Pontificatus Nostri septimo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status*.

IV

ERIGITUR MISSIO DE BELLARY EX DISMEMBRATIONE DIOECESIS HYDERABADENSIS.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Venerabilis frater Dionysius Vismara, Hyderabadensium Episcopus in Indiis Orientalibus, Nos edocet dioecesis suae territorio, gravibus obstantibus difficultatibus atque eius praesertim amplitudine et incolarum multitudine, imparem esse evangelicorum operariorum inibi adlaborantium numerum, ac propterea peropportunum esse quod ex aliquibus a sua dioecesi seiunctis districtibus alia ibi missio efformetur, quae, aliis accedentibus sacerdotibus, uberius Fidei incremento consulere possit. Delegatus autem Noster apostolicus in Indiis Orientalibus non modo ad vota Hyderabadensium Episcopi accedit, sed exposcit quoque ut territorium Hyderabadense, quod memoravimus, alio quoque augeamus ex archidioecesi Madraspolitana distracto territorio, quod incolarum genere lingua et moribus priori affine est. Nos vero, conlatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus negotiis Propagandae Fidei praepositis, quo melius prospiciatur in illis regionibus catholicae fidei utilitatibus atque incrementis, haec quae infra scripta sunt decernenda in Domino existimavimus. Nimirum motu proprio et ex certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium vi, ex territorio dioecesis Hyderabadensis civiles districtus de *Reichur* et *Gulbarga*, hodiernis finibus quibus describuntur, pariterque e territorio Madraspolitanae archidioecesis districtum civilem de Bellary suis hodiernis finibus circumscriptum distrahimus ac separamus; proindeque ex ipsis tribus districtibus novam Missionem independentem

efformamus, fundamus, cui nomen *de Bellary* facimus; itemque decernimus ut nova huiusmodi de Bellary Missio ad provinciam ecclesiasticam Madraspolitanam pertineat, eiusque cura Fratribus Ordinis Minorum Provinciae Anglicae demendetur.

Haec vero mandamus, statuentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare et fore, suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere, illisque ad quos spectant vel spectare poterunt in omnibus et per omnia plenissime suffragari; sicque in praemissis iudicandum esse ac definiendum; irritumque et inane fieri si quidquam secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris die XV mensis Iunii anno MDCCCCXXVIII, Pontificatus Nostri septimo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

V

DISTRACTO TERRITORIO E VICARIATU APOSTOLICO DE KAIFENG ERIGITUR PRAEFECTURA APOSTOLICA DE KWEITEH.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Quae catholico nomini aeternaeque fidelium saluti bene prospere ac feliciter eveniant, ea ut mature praestemus Nos admonet supremi Apostolatus munus, quo in terris, licet immeriti, fungimur. Hoc ducti consilio, cum venerabilis frater Noster Iosephus Tacconi, Episcopus titularis Aradiensis et Vicarius Apostolicus de Kaifeng, Nos humiliter flagitaverit ut ob territorium latissime patens suae iurisdictioni subiectum et incolarum ibidem commorantium multitudinem, suus de Kaifeng vicariatus divideretur, et ex territorio inde diviso ac separato, nova, ad catholicam fidem validius promovendam, praefectura apostolica conderetur: Nos, praehabito voto venerabilis fratris Celsi Costantini Archiepiscopi titularis Theodosiopolitani, Delegati Apostolici in Sinis, collatisque consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus negotiis Propagandae Fidei praepositis, omnibusque rei momentis attente perpensis, praefati praesulis votis ultro libenterque concedendum existimavimus. Quae cum ita sint, motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium tenore, totum territorium quod civiles sub-

praefecturas de *Kweiteh, Ningling, Kaocheng, Yucheng, Siayi, Yuncheng* complectitur, a vicariatu apostolico de Kaifeng separamus: atque hoc territorium ita per Nos separatum, sive dismembratum, in praefecturam apostolicam erigimus, cui nomen facimus de *Kweiteh* et quam patrum Ordinis Eremitarum Recollectorum Sancti Augustini curis committimus.

Hoc edicimus, statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere, illisque ad quos pertinent sive pertinere poterunt nunc et in posterum amplissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XIX mensis Iunii anno MDCCCCXXVIII, Pontificatus Nostri septimo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

VI

ERIGITUR MISSIO INDEPENDENS DE ILAN INTRA FINES VICARIATUS APOSTOLICI DE WONSAN, IN COREA.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Venerabilis frater Marius Giardini, Archiepiscopus titulo Edessenus, Delegatus Noster in Japonia et Corea, nec non dilectus filius Abbas generalis Congregationis Ottiliensis Ordinis Sancti Benedicti amplissime commendant preces venerabilis fratris Bonifacii Sauer, Episcopi titularis Appariensis ac Vicarii Apostolici de Wonsan in Corea, qui Nos enixe rogat ut suum de Wonsan vicariatum, tot incolarum numero ac territorii amplitudine conspicuum, in duas partes dividamus, ita ut ex dissita eiusdem nuncupata de *Ilan* provincia, nova Missio independens, aliis missionariis committenda, constituatur. Nos vero de hac re agentes cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, qui negotiis Sacrae Congregationis de Propaganda Fide sunt praepositi, omnibus rei momentis sollicito atque attento studio perpensis, ut rei catholicae melius in illis regionibus gerendae prospiciatur, precibus Nobis adhibitis adnuendum existimavimus. Qua re motu proprio, certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore, a vicariatu apostolico de Wonsan

provinciam civilem de *Ilan*, suis hodiernis finibus constitutam, seiungimus ac separamus, eamdemque in novam missionem sui iuris cui nomen quoque facimus de *Ilan*, erigimus. Cum vero territorium vicariatus memorati sit curis concreditum Congregationis Ottiliensis O. S. Benedicti, quae de re christiana provehenda in illis regionibus tam bene merita est, novae etiam Missionis de *Ilan* curam eidem Congregationi Ottiliensi committendam mandamus.

Haec volumus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere: suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere, illisque ad quos pertinent, sive pertinere poterunt amplissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter contigerit attentari. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die IX mensis Iulii anno MDCCCCXXVIII, Pontificatus Nostri septimo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

VII

DISTRACTO TERRITORIO EX VICARIATU APOSTOLICO DE KIRIN ERIGITUR MISSIO INDEPENDENS DE TSITSIKAR IN SINIS.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Ea quae ad Christi religionem propagandam in longinquis regionibus magis opportuna videntur, Nos, more institutoque Decessores Nostros sequuti, iure statuenda decernimus. Quapropter cum Vicarius Apostolicus de Kirin Nos enixe rogaverit ut a latissimo sui vicariatus territorio, quod et incolarum multitudine ditatum est, pars aliqua ad res religiosas melius provehendas separaretur, sui iuris condenda, aequis huiusmodi precibus adnuendum ultro libenterque existimavimus. Quapropter, voto praehabito venerabilis fratris Celsi Costantini, Archiepiscopi titularis Theodosiopolitani, Delegati Nostri in Sinis, Nos conlatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus negotiis Propagandae Fidei praepositis, omnibusque rei momentis attento studio perpensis, motu proprio atque ex certa scientia ac matura deliberatione Nostris deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore, edicimus ac mandamus ut territo-

rium, quod hodiernis districtibus civilibus de *Long-Kiang*, *Houloun* et *Heiheu* constituitur, a vicariatu de Kirin distrahatur; et territorium ipsum sic per Nos a vicariatu de Kirin separatum, in Missionem sui iuris erigimus, cui nomen de *Tsitsikar* tribuimus, et quam Patrum Societatis de Bethlehem curis tradendam statuimus.

Haec, quae ut maiora Fidei incrementa in dicto territorio promoveantur mandamus, decernimus, statuentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri vel obtinere, illisque ad quos pertinent sive pertinere poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die IX mensis Iulii anno MDCCCCXXVIII, Pontificatus Nostri septimo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

VIII

BASILICAE MINORIS TITULO AUGETUR ECCLESIA B. M. V. AB ANGELO SALUTATAE, IN SUBURBIO LEZAJEK DIOECESIS PREMISLIENSIS LAT.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Constat apprime templum ab Annuntiatione B. Mariae Virginis Deiparae, quod in suburbio *Lezajek* dioecesis Premisliensis Latinorum situm, pertinet ad Fratrum Minorum Ordinem iam inde ab anno MDCVIII, quo Episcopus Matthias Patrakonschi Minores Fratres in suam dioecesim accivit, illisque sanctuarii eiusdem custodiam sacrumque ministerium concredidit, iure meritoque accenseri posse inter potiores sacras aedes quibus ipsa dioecesis immo universa Polonia nobilitatur. Praefata enim ecclesia loco prioris ex ligno, anno MDCIII inchoata, et anno MDCLXXVIII absoluta ac perfecta, structurae praenobilis et artis operum ornamento maxime conspicua, anno MDCXXX ab episcopo Premisliensi de Natecz Nowodworski sollemniter consecrata fuit. Huius in templi dextero sacello colitur miraculis inclyta imago Beatae Mariae Virginis Infantem Iesum ulnis ferentis, quae die VIII mensis Septembris anno MDCCLII ab episcopo Venceslao comite Sierakowski, de Apostolica autoritate, ac de mandato Benedicti PP. XIV rec. mem. Nostri praedecessoris, una cum Divino

Puero, aureo ac pretioso diademate celeberrima pompa redimita fuit. Sanctuarium ipsum centrum exstitit ac permanet pietatis et cultus tam incolarum quam peregrinorum, sive seorsim, sive turmatim confluentium ex vicinis vel dissitis locis, praesertim festis indulgentiarum, uti vocant, gratiam et misericordiam Beatissimae Virginis Mariae Lezajecensis devota prece implorantium. Pulchris quidem tabulis templum renidet, a magni nominis artifice Stanislao Stronski depictis, et tam Domini Nostri Iesu Christi mysteria, quam Virginis Deiparae privilegia exprimentibus. Imago Annuntiationis Beatae Mariae Virginis, quae in altari principe asservatur, est opus saeculi XVII, auctore fratre Lekszycki ex Ordine Fratrum Minorum, et in cappella sinistra imago sancti Francisci Asisiensis in ecstasim rapti, auctore Correggio minore gaudet; sicut in alio ex decem et octo altaribus ipso a magistro depicta Sanctae Mariae Magdalenae poenitentis imago colitur. Ad maius altare stalla chori ex ligno sculpta affabre et ipsa sunt eximii opus artificis, et pulcherrima quidem opera sunt magnâ Angeli statuâ, suffultum pulpitum sive suggestum nec non organum in universa Polonia celeberrimum iam inde ab anno MDCLXXXII conflatum. Ad sacrum cultum quod attinet, Fratres Minores sanctuarii custodes et ministri optime inserviunt evangelicis concionibus, sacrisque functionibus nec non diligentissima Sacramentorum administratione; divites autem et copiosae supellectiles, quibus templum abundat, et fidelium pietatem excitant et cultus splendorem illustrant. Haec animo repetentes, cum dilectus filius Benedictus Wircioch minister provincialis Ordinis Fratrum Minorum provinciae Immaculatae Conceptionis Beatae Mariae Virginis in Polonia, una cum suo Definitorio, nec non de consensu Procuratoris generalis Ordinis eiusdem, Nos enixis precibus flagitaverit ut memoratam ecclesiam ab Annuntiatione hoc decurrente anno, ab expleta eius aedificatione ter saeculari, propediem celebrando tam religiosa quam civili solemnitate, titulo ac privilegiis Basilicae minoris insignire dignaremur; cumque his precibus gravissimum accedat commendationis officium Archiepiscopi Metropolitae Leopoliensis Latinorum, nec non Episcopi Premisliensis Latinorum, optatis his concedendum ultro libenterque existimavimus. Quae cum ita sint, audito venerabili fratre Nostro Antonio S. R. E. Cardinali Vico, Episcopo Portuensi et Sanctae Rufinae, Sacrorum Rituum Congregationi Praefecto, omnibusque rei momentis diligenter perpensis, motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine ecclesiam sive Sanctuarium Beatissimae Virgini ab Angelo salutatae sacrum, positum in suburbio *Lezajek* dioecesis Premisliensis, et curis concreditum Fratrum Ordinis Minorum, Basilicae minoris titulo, cum privilegiis et honorificentiis iuxta decreta et morem competentibus, condecoramus.

Haec volumus, edicimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere, illisque ad quos pertinent sive pertinere poterunt nunc et in posterum amplissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquid secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die x mensis Iulii anno MDCCCCXXVIII, Pontificatus Nostri septimo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

EPISTOLAE

I

AD EŨOS PP. DD. ADOLFUM TIT. S. AGNETIS EXTRA MOENIA S. R. E. PRESB. CARD. BERTRAM EPISCOPUM WRATISLAVIENSEM, MICHAELEM TIT. S. ANASTASIAE S. R. E. PRESB. CARD. DE FAULHABER ARCHIEPISCOPUM MONACENSEM ET FRISINGENSEM, CAROLUM TIT. SS. QUATUOR CORONATORUM S. R. E. PRESB. CARDINALEM SCHULTE ARCHIEPISCOPUM COLONIENSEM, RR. PP. DD. CAROLUM FRITZ ARCHIEPISCOPUM FRIBURGENSEM CETEROSQUE GERMANIAE EPISCOPOS: LITTERIS RESPONDET EX ANNUO CONVENTU FULDA DATIS.

PIUS PP. XI

Dilecti filii Nostri et venerabiles fratres, salutem et apostolicam benedictionem. — Sedulam vos diligentemque dare operam ut communiter negotiis dioecesium vestrarum prospiciatis variisque temporum necessitatibus, ea imprimis consuetudo testatur qua quotannis ad S. Bonifacii sepulcrum ex Germania tota convenire soletis: quod quidem plurimis iam annis evenire laetum est. Ita nuper ex vestris litteris, illinc datis, intellexi-mus, praeter alia, magnae vobis curae esse ut non modo pueri recte in scholis instituantur religioseque educentur, sed etiam ut in christiana familia sanctitudo divinae legis inviolate servetur. Utrumque sane gravissimi est ponderis; cum enim adulescentes spes sint melioris aevi, tum familiâ ipsius reipublicae salus, tamquam fundamento, innititur. Item, opportune admodum contra *naturalismum*, uti vocant, industria vestra desudat: namque in praesens maxime, si unquam alias, huiusmodi pestis dominatur ubique; ex quo fit ut, aeternis rebus posthabitis, homines quibusvis vitiorum illecebris se dedant ethnicorumque more vivant. Viam

igitur insistite quam sequi, pro iudicio vestro, coniunctim statuistis: fiduciamque omnem in Redemptore divino collocate qui edixit: « ego vici mundum ». Nos interea solari vos in coeptis curisque vestris non praetermittimus, hanc scribentes epistulam in sollicitudine, qua premimur, omnium Ecclesiarum. Pro certo habemus fore ut conatibus vestris sua gratia faveat miserentissimus Deus atque bonorum omnium optata ad effectum deducat.

Atque in caelestium donorum auspicium itemque in paternae benevolentiae Nostrae signum, vobis, dilecti filii Nostri et venerabiles fratres, universoque clero ac populo unicuique vestrum concredito apostolicam benedictionem amantissime in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die VII mensis Septembris anno MDCCCCXXVIII, Pontificatus Nostri septimo.

PIUS PP. IX

II

AD EM̃UM P. D. IUSTINIANUM G. TIT. SS. ANDREAE ET GREGORII AD CLIVUM SCAURI S. R. E. PRESB. CARD. SERÉDI, ARCHIEPISCOPUM STRIGONIENSEM, QUEM LEGATUM ELIGIT AD CONVENTUM EUCHARISTICUM EX HUNGARIA UNIVERSA.

PIUS PP. XI

Dilecte fili Noster, salutem et apostolicam benedictionem. — Certe non sine Dei nutu invectus mos est, his temporibus, Conventus Eucharisticos per catholicum orbem celebrandi: omnes enim experiendo novimus quantum ii conferant, non modo ad catholicam fidem quae passim frigescit, roborandam, sed etiam ad eam vulgo excitandam caritatem, quae una potest in Christo homines populosque inter se arcte coniungere. – Laeto igitur animo nuntium accepimus congressum huiusmodi, te quidem auctore atque auspice, istic apparari ex Hungaria universa, quo cultus magis magisque promoveatur Sacramenti augusti, itemque ut in communem quandam erga clementissimum Deum expiationem res cedat. Ita precibus simulque studio per eos dies operam vos dabitis; precibus scilicet pie liturgicis sancteque theologicis. De opere tam frugifero, debita sane te laude honestamus, iisque omnibus gratulamur vehementer qui in eo exsequendo te iuvant. Quoniam vero, consentaneum omnino est ut in rebus tam magni ponderis aliquis Purpuratus Pater Nostram gerat personam, te, dilecte fili Noster, his litteris eligimus qui, nomine et auctoritate Nostra, conventui modereris ceterisque caeremoniis praesideas: nec dubitamus quin egregia tua pietas romanaeque purpurae amplitudo non parum sacris sollemnibus

splendorem afferant. Ad ubertatem autem quod attinet optimorum fructuum, qui inde exspectantur, valde Nos cum sacrorum Antistitum praesentia, tum fide illa confidimus qua semper Hungarorum gens catholica arcte cum Apostolica Sede coniuncta, prosperitatem et gloriam adepta est. Ac properet Deus regnum suum eucharisticum; ita ipse, sub velis mysticis delitescens, filios omnes suo sanguine nutriet, et regia eius potestate publice agnita, Princeps erit pacis optatissimae. Urge coeptum, dilecte fili Noster, bonis omnibus adnitentibus. Nos interea caelestia auxilia vobis precati ut quae sapienter sciveritis ea feliciter in usum deducatis, libenter equidem privilegia, indulgentias, indulta et dispensationes confirmamus quae in Apostolicis Litteris, die VII mensis Martii anno MDCCCCXXIV datis, concessimus. Divinorumque munerum praenuntiam itemque paternae benevolentiae Nostrae testem esse volumus apostolicam benedictionem, quam tibi, dilecte fili Noster, singulis in episcopatu collegis iisque omnibus qui Conventui aderunt, amantissime in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XVI mensis Septembris anno MDCCCCXXVIII, Pontificatus nostri septimo.

PIUS PP. XI

III

AD EMOS PP. DD. MICHAELEM TIT. S. ANASTASIAE S. R. E. PRESB. CARD. DE FAULHABER ARCHIEPISCOPUM MONACENSEM ET FRISINGENSEM, ADOLFUM TIT. S. AGNETIS EXTRA MOENIA S. R. E. PRESB. CARDINALEM BERTRAM EPISCOPUM WRATISLAVIENSEM, ET AD RR. PP. DD. IACOBUM DE HAUCK ARCHIEPISCOPUM BAMBERGENSEM CETEROSQUE EPISCOPOS BAVARIAE: LITTERIS RESPONDET E COMMUNI CONVENTU FRISINGA DATIS.

PIUS PP. XI

Dilecti filii Nostri et venerabiles fratres, salutem et apostolicam benedictionem. — Quae dudum a vobis datae sunt litterae ex annuo conventu, Frisingae habito, pietatis vestrae sensus erga Apostolicam Sedem ostendebant simulque voluntatem ea omnia exsequendi quae Nos, pro ratione temporum in quibus militans versatur Ecclesia, scribendo interdum edicimus. Itaque opportune admodum cum regiae Christi potestati publice profitendae tum religioni provehendae Cordis Iesu sacratissimi vos operam dabitis; in tanta enim errorum malorumque colluvie, quis validum poterit remedium afferre nisi Christus Redemptor qui est *via, veritas* et *vita?* Equi-

dem non diffitemur plurimum sane erigi animum Nostrum curis et laboribus quibus vos cum clero vestro contenditis ut omnia istic in Christo instaurentur: imprimisque ut sanctitudo floreat in societate domestica, ut recte instituatur iuventus quoad mores religionemque, ut ad pudorem denique ac modestiam feminae revocentur. Sancta haec coepta urgentes, ne cessetis alia persequi catholicae actionis proposita, lectos indesinenter de populo viros fingendo qui, fide praestantes, sacra Ecclesiae iura tueantur atque christianae vitae usum, exemplo praeeuntes, privatim publice cotidie magis promoveant. Nos vero, ut conatus huiusmodi, egregia sollertia vestra plane digni, frugiferi quam maxime fiant, bonorum omnium datorem Deum precamur ut caelesti eos gratiae suae rore fecundare velit in magnam dioecesium vestrarum utilitatem. Quorum munerum praenuntia itemque paternae benevolentiae Nostrae testis, apostolica sit benedictio, quam vobis, dilecti filii Nostri et venerabiles fratres, universoque clero ac populo unicuique vestrum commisso peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XVII mensis Septembris anno MDCCCCXXVIII, Pontificatus Nostri septimo.

PIUS PP. XI

IV

AD EMUM P. D. CAIETANUM S. R. E. CARDINALEM BISLETI PROTODIACONUM S. AGATHAE EUNDEMQUE SACRAE CONGREGATIONIS DE SEMINARIIS STUDIORUMQUE UNIVERSITATIBUS PRAEFECTUM, CUI GRATULATUR QUINQUAGESIMUM SACERDOTII NATALEM.

PIUS PP. XI

Dilecte fili Noster, salutem et apostolicam benedictionem. — Suavi semper animi iucunditate qui sunt ex sacro ordine homines diem illum memorant quo, Dei gratiâ, sacerdotio aucti, caelesti quadam dignitate nobilitati sunt. Itaque cum noverimus annum proxime expletum iri quinquagesimum ex quo initium ipse sacrificandi fecisti, nolumus equidem hoc eventum praeteriri silentio; eo magis quod praeclara Nobis occasio praebetur Nostram erga te benevolentiam publice declarandi. Siquidem exploratum habemus qua fide studioque Apostolicam hanc Sedem nullo non tempore prosecutus sis, variis deinceps muneribus tam naviter perfungendo ut dignus habitus sis qui in amplissimum purpuratorum Patrum Collegium cooptareris. Iamvero tum maxime tua enituit sollertia rerumque dexteri-

tas. Etenim, cum decessor Noster f. r. Benedictus XV Sacram Congregationem Seminariorum Studiorumque Universitatum sapienter condidisset, te, dilecte fili Noster, eidem praefecit; plane confisus frugiferam sane, te duce, rem fore. Neque eum res fefellit. In eo enim sedulam his annis operam posuisti ut non modo Seminaria omnia, opportunis latis legibus de pietate doctrinaque excolenda, instaurarentur, sed etiam ut Seminaria nova pro variis Italiae regionibus, uti Fani et Melphicti, Assisii, Kulari et Potentiae excitarentur e solo, ubi quidem adulescens clerus omni numero a virtute et scientia instructus succresceret. Nec minorem sedulitatem in eo impendisti ut in nonnullis Europae altiorum studiorum domiciliis sacrae etiam disciplinae et ius canonicum traderentur. Ex his quae summatim attigimus, manifesto liquet quam bene de Ecclesia Dei meritus sis; proptereaque Nos, haud secus ac decessores Nostri, magni quidem te facimus. Fruare igitur tam fausti eventi laetitia, quam undique plurimi quidem gratulantes participant. Nos autem debitas tecum grates sospitatori Deo agentes quod tam multis te beneficiis affecerit, lectissima tibi quaeque precamur; nominatim, ut te benevalentem quam diutissime servet ad laetiora istius, cui praees, Congregationis incrementa. Interea, quo faustae rei recordatio splendidior fiat, simulque in fructum cedat animarum, tibi damus libenter ut, cum volueris, sacris quidem operatus, adstantibus nomine Nostro benedicas, plenam admissorum veniam eisdem proponens, usitatis videlicet Ecclesiae condicionibus lucrandam. Ac caelestium conciliatricem munerum, itemque paternae caritatis Nostrae testem esse volumus apostolicam benedictionem, quam tibi, dilecte fili Noster, amantissime in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XVIII mensis Septembris anno MDCCCCXXVIII, Pontificatus Nostri septimo.

PIUS PP. XI

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I

PROVISIO ECCLESIARUM

Sanctissimus Dominus Noster Pius divina Providentia Papa XI successivis decretis Sacrae Congregationis Consistorialis singulas quae sequuntur Ecclesias de novo Pastore dignatus est providere, nimirum:

29 Septembris 1928. — Metropolitanae Ecclesiae Panormitanae praefecit R. P. D. Aloisium Lavitrano hactenus Archiepiscopum Beneventanum.

— Cathedralibus Ecclesiis Cavensi et Sarnensi, ad invicem perpetuo unitis, praefecit R. D. Paschalem Dell'Isola, Canonicum metropolitanae Ecclesiae Neapolitanae.

— Titulari episcopali Ecclesiae Selensi, R. D. Ioannem Paschalem Chimento, parochum loci *Lomas de Zamora*, quem deputavit Auxiliarem R. P. D. Francisci Alberti, Episcopi de Plata.

2 Octobris. — Cathedrali Ecclesiae Guadicensi, R. P. D. Emmanuelem Medina y Olmos, hactenus Episcopum titularem Amoriensem.

— Cathedrali Ecclesiae Santanderiensi, R. D. Ioannem Eguino Trecu, parochum oppidi *Irun* eiusdem dioecesis.

4 Octobris. — Titulari archiepiscopali Ecclesiae Patrensi, R. P. D. Andream Hyacinthum Longhin, Episcopum Tarvisinum, qui ideo Archiepiscopus Patrensis et Episcopus Tarvisinus appellabitur.

6 Octobris. — Cathedrali Ecclesiae Insulensi, R. D. Achillem Liénart, parochum in eadem dioecesi.

9 Octobris. — Cathedrali Ecclesiae Gonaivensi, R. D. Franciscum Julliot, parochum ecclesiae cathedralis Capitis Haitiani.

— Cathedrali Ecclesiae Portus Pacis, R. P. Paulum M. Le Bihain, e Societate Mariae a B. Ludovico Grignion de Montfort condita.

12 Octobris. — Titulari archiepiscopali Ecclesiae Amidensi, R. D. Carolum Chiarlo, deputatum Nuncium Apostolicum in Bolivia.

II

NOMINATIO

Constitutione Apostolica data die 27 Septembris 1928, Ssm̃us Dn̄us Noster praefecit Praelaturae *Nullius* Ss. Rosarii in Valle Pompeia, Excm̃um P. D. Antonium Anastasium Rossi, Patriarcham Latinum Constantinopolitanum.

III

DESIGNATIO ORDINARIORUM

PRO APPELLATIONE IN SECUNDO GRADO

Iuxta can. 1594, § 2, Archiepiscopus dioecesium Gnesnensis et Posnaniensis aeque principaliter unitarum designavit, semel pro semper, pro appellatione in secunda instantia, tribunal Ordinarii Culmensis pro dioecesi Gnesnensi et tribunal Ordinarii Vladislaviensis pro dioecesi Posnaniensi. Quam designationem Ssm̃us Dominus Noster Pius Pp. XI, rescripto Sacrae Congregationis Consistorialis diei 13 Octobris 1928, benigne adprobavit.

SACRA CONGREGATIO DE DISCIPLINA SACRAMENTORUM

ROMANA ET ALIARUM

EXERCITIORUM SPIRITUALIUM ANTE SACRAM ORDINATIONEM

27 Aprilis 1928

In plenariis Comitiis H. S. C. die 27 mensis Aprilis curr. anni habitis iudicio Em̃orum ac Revm̃orum Patrum submissum est sequens dubium a Revm̃o Ordinario Vrhbosnen. propositum: *An mens sit legislatoris, ut praescriptum can. 1001 § 1 adamussim servetur etiam in casu, in quo alicui omnes ordines sacri brevissimo tempore, ex. gr. spatio unius mensis, conferantur.* Et Em̃i ac Revm̃i Patres, re mature perpensa, respondendum censuerunt: «*Stetur can. 1001 § 1*, idest si qui intra semestre, vel etiam spatio unius mensis ad plures ordines maiores promovendi sint, Ordinarius poterit exercitiorum spiritualium tempus pro ordinatione ad Diaconatum reducere, non tamen infra tres integros dies. Si vero sacri ordines sive beneplacito

apostolico, sive decreto Episcopi ad normam can. 1006 § 3, gravi interveniente causa, servatis tamen servandis, praesertim cann. 975-978, distinctis et subsequentibus vel proximis diebus, alicui conferantur, ita ut tempus non suppetat servandi praescriptum can. 1001 § 1, praemissis semper sacro ordini, qui primus erit conferendus, spiritualibus exercitiis saltem per sex integros dies, ceteris ordinibus, si fieri poterit, iudicio Episcopi, ad normam can. 1001 § 2, una saltem dies spiritualis recessus praemittatur ».

Quam responsionem SSmus D. N. Pius Pp. XI, in Audientia diei 1 Maii d. a., referente infrascripto Secretario huius Sacrae Congregationis, ratam habere et adprobare benigne dignatus est.

Datum Romae apud Sacram Congregationem de Disciplina Sacramentorum, die 2 Maii 1928.

† M. Card. Lega, Episcopus Tusculanus, *Praefectus*.

L. ✠ S.

D. Jorio, *Secretarius*.

ANIMADVERSIONES

1. Exercitia spiritualia, quorum auctor exstat S. Ignatius de Loyola, Societatis Iesu Fundator, sive lege particulari (Alexander VII, Const. *Apostolica sollicitudo* 7 Augusti 1662; S. C. Ep. et Reg., *Encycl. ad Ep. Italiae*, 9 Octobris 1682), sive laudabili consuetudine, a promovendis ad Sacros ordines, ante Codicis iuris canonici promulgationem, fere ubique peragebantur.

2. Codex vero I. C. hanc saluberrimam disciplinam non solum generalem effecit, sed ad ordines minores et ad ipsam primam tonsuram extendit, praefinitum temporis spatium, pro iisdem explendis exercitiis, singulis ordinibus ipsique tonsurae assignans, prout sancitum est in can. 1001 § 1: « Qui ad primam tonsuram et ordines minores promovendi sunt, spiritualibus exercitiis per tres saltem integros dies; qui vero ad ordines sacros, saltem per sex integros dies vacent; sed si qui intra semestre ad plures ordines maiores promovendi sint, Ordinarius potest exercitiorum tempus pro ordinatione ad Diaconatum reducere, non tamen infra tres dies ».

3. Quamvis clara concinnaque sit lex, tamen Ordinarius Vrhbosnensis Emorum Patrum Coetui pro Codicis canonibus authentice interpretandis constituto, dubium de re subiecit, quod a praefato Coetu huic Sacraae Congregationi delatum est.

4. Et Sacra Congregatio, praeviis Revmorum Consultorum votis, et re mature perpensa, in Plenariis Comitiis die 27 Aprilis labentis anni in Pa-

latio Apostolico Vaticano habitis, responsum dedit, quod, una cum proposito dubio, supra retulimus.

5. Nunc, quod spectat ad EE. PP. responsum, dicendum est ipsum can. 1001 § intentioni et verbis esse conforme, seu esse declarativum iuris constituti.

6. Re quidem vera, dubium desumitur ex eo, quod, si plures sacri ordines, iuxta allatum canonem, intra semestre alicui conferantur, spiritualia exercitia pro Diaconatu ad tres integros dies Ordinarius coarctare valeat, nonne maiore temporis coarctatione, secundum legislatoris mentem, pro Diaconatu et ipso Presbyteratu Ordinarius uti poterit, si iidem sacri ordines intra mensem alicui conferantur?

7. Verum, reverentia qua decet, animadvertimus propositum dubium nulla ratione fulciri, nam, omisso trito illo principio iuris, *legislator quod voluit expressit*, legenti canonem 1001 § 1 luce meridiana affulget, semestre esse temporis spatium principium et finem habens, et quidquid intra eius limites a lege statuitur, sub eamdem legem cadere, quodcumque sit praefiniti spatii punctum. Stat igitur canonis praescriptum de spiritualibus exercitiis per sex integros dies peragendis, salva exceptione pro Diaconatu, etiam si plures sacri Ordines intra mensem vel brevius tempus alicui conferantur.

8. Non desunt tamen qui canonem de quo agimus benigne interpretari autument ex eo, quod pia animi dispositio ope exercitiorum in Subdiaconatus susceptione acquisita, promovendo ad reliquos ordines si intra mensem eidem conferantur, ob eorum moralem unionem suffragetur; sed neque hoc admitti potest, quia spiritualia exercitia, iuxta normas a S. Ignatio de Loyola traditas, spatio *unius mensis* absolvuntur, et secundum eiusmodi normas S. Carolus Borromaeus, ecclesiasticae disciplinae restitutor insignis, in Concilio prov. Mediolanen. IV, ordinandis suae provinciae ad Subdiaconatum vel ad Presbyteratum exercitia spiritualia peragi iussit. Progressu temporis S. Vincentius a Paulo, alter ecclesiasticae disciplinae strenuus promotor, eadem exercitia suis promovendis alumnis *decem dierum* spatio pro unoquoque sacro Ordine praecepit, quae omnes dies proinde integrum exercitiorum mensem efformant. Et haec S. Vincentii a Paulo disciplina usque ad Codicis promulgationem lege particulari vel consuetudine in Ecclesia viguit.

9. Post hoc, attenta dierum exercitiorum reductione a Codice ad *sex* integros dies facta, dici nequit piam animi dispositionem ad Diaconatum et ad ipsum Presbyteratum, cuius onus angelorum excedit humeros, iam acquisitam fuisse, ope sex exercitiorum dierum pro Subdiaconatu peractorum, ita ut in expositis adiunctis nova dierum coarctatio admitti valeat.

10. At contingere potest, ut sacri ordines conferantur breviori tempore quam mensis spatio, et tempus non suppetat servandi legem. Quid faciendum in isto casu? Respondemus praevalere principium iuris: Lex impossibilia non iubet. Et casus eiusmodi impossibilitatis in relato responso clare admittitur et habetur, quoties Episcopi, sive apostolico indulto, sive facultatibus ordinariis, plures eidem promovendo sacros ordines conferant tribus distinctis et successivis, vel proximis diebus dominicis vel festis de praecepto, et hoc gravi causa interveniente, iuxta can. 1001 § 3, servatisque canonibus 975, de aetate ordinandorum, 976, de studiorum requisitis, et 978 de interstitiis, a quibus postremis ob necessitatem aut utilitatem Ecclesiae Episcopi dispensare possunt.

11. Neque a canonum praescripto videtur ullimode aliena aut difformis facultas, quae vindicata est Episcopo seu Ordinario, coarctandi nempe ad unam tantum diem spiritualem recessum ante sacram ordinationem in casu expresso, quippe in hac materia non parum deferendum esse arbitrio et iudicio Ordinariorum, manifestat ipse legislator, statuens in can. 1001 § 2: « Si expletis exercitiis sacra ordinatio *qualibet de causa ultra semestre differatur, exercitia iterentur, secus iudicet Ordinarius utrum iteranda sint necne* ». Ceterum in Codice pro universa Ecclesia catholica condito, non poterant determinari singuli casus, in quibus, per modum exceptionis lex communis ex integro suam applicationem sortiri non poterat. Quare huiusmodi in adiunctis fideliter id servari debet, quod magis est conforme menti sacrorum canonum, quam prudenter legislator numquam praetermisit significare in generalibus Codicis praescriptionibus. Huic criterio innixa haec Sacra Congregatio censuit peropportunum esse quamdam generalem normam proponere Ordinariis, quam sequantur in exposita difficultate, ut secure et uniformiter se gerant in tam gravi negotio.

D. Jorio, *Secretarius.*

SACRA CONGREGATIO CONCILII

DIOECESIS P.

HEREDITATIS

23 Aprilis 1927

SPECIES FACTI. – Quidam pius sacerdos dioecesis P. nomine Angelus, cum primores loci E. vehementer commovisset ad iuventam trium parochiarum quibus locus constat religione bonisque moribus imbuendam, collata ab illis stipe circ. 30 millium libellarum, plura addens de suis bonis,

patronatum quemdam constituit a Christo Redemptore, quem, congruis aedificatis sedibus Emus Metropolita anno sacro MDCCCC auspicavit. Ad instituti perpetuitatem procurandam, idem sacerdos, quinto post anno, societatem, ut aiunt, *tontinariam* inivit, cui proprietatem inscripsit, seu vendidit summa recepta 100 millium libellarum; sed brevi post, commotus periculo, cui, ex futuris legibus talis societas obnoxia praevidebatur, hac dissoluta, ipse gratis redit in dominium pii Instituti. Anno 1918 idem absolute, seu nulla adiecta condicione seu modo, testamento, heredem dixit sacerdotem quemdam Ioannem dioecesis V., cui etiam direxit epistolam, in qua eum docet se eum instituisse heredem « perchè avesse a continuare l'opera del Patronato, *possibilmente* com'era, a vantaggio della gioventù maschile di E.». Ioannes hereditatem non adivit, nisi postquam ab utroque Episcopo, dioecesis V. ac dioecesis P. suasus est ita facere, quia vi testamenti libere seu pro conscientia hereditatis bonis disponere posset in favorem christianae iuventutis. Re quidem vera statim Patronatum augere connisus est, immo orphanis totius regionis, etiam extra paroeciam et dioecesis, adiuvandis destinare. Quod cum aegre ferrent incolae loci remque tandem ad novum Episcopum P. detulissent, hic, ne praedecessoris acta iudicare videretur, sententiam sacri huius Consilii rogavit, in qua disceptatum est dubium sequens: « Utrum testamentum D. Angeli in favorem D. Ioannis contineat transmissionem fiduciariam ad conservanda bona utilitate Patronatus in casu, an potius liberam heredis institutionem ».

ANIMADVERSIONES. – Notum est quamlibet dispositionem ad causas pias *piae voluntatis* nomine donari, sive per actum mortis causa fiat, quo casu dicitur *ultima*, sive etiam inter vivos: cfr. can. 1515 coll. c. 1513. Si alicui personae *morali* in Ecclesia concredatur, habetur *fundatio pia* ad normam can. 1544 ss. et bona fiunt stricto sensu *ecclesiastica* (c. 1497 § 1); secus manent laicalia, obnoxia tamen exsecutioni ac vigilantiae Ordinariorum, ad mentem can. 336, 344, 1515-1517, ex quibus praesertim notetur can. 1516 de bonis « fiduciarie acceptis » quod dicitur fieri posse non solum ex testamento sed etiam per actum quemlibet, vel inter vivos. Planum tamen est quempiam libere de *suis* bonis statuere posse, donec *sua* sint, et ideo, salva naturali aequitate, etiam praevias dispositiones, re integra, seu cum nullum tertio ius acquisitum est, posse immutare et etiam delere, aut de pio in profanum finem vertere posse.

In casu quidem patet non agi de bonis stricto sensu *ecclesiasticis*, cum nec Patronatus ecclesiastica auctoritate sit moralis persona constitutus, nec alicui aliae personae morali concreditus. Sed agitur profecto de *pia* causa, seu de bonis ad pium finem a conditore et testatore relictis ad normam

can. 1513. Id quidem evidentissimum est, quoad ipsum conditorem, de bonis collaticia stipe circ. lib. 30.000 initio acceptis ex parte primorum loci E., quorum bonorum ipse D. Angelus non potuit nisi administrator esse, seu fiduciarius: nec ideo circa haec proprietatem heredi transmittere valuit, quam non habebat. Sed et reliqua bona ab ipso conditore D. Angelo collata, et relicta per testamentum heredi Ioanni, huic fiduciarie relicta habenda sunt in casu. Licet enim in testamento huius fiduciae nulla mentio fiat – nec fieri poterat, obstantibus (ut notum ut) legibus civilibus, quae fidei commissa non probant – huiusce rei aperte meminit in litteris eadem die ad heredem datis, quae huius conscientiam plane ligant, ex can. 1513 § 2. Nec obstat verbum *possibilmente* in litteris eisdem adhibitum, quod nempe non percutit generalem dispositionem, « continuare l'opera », sed modum tantum « possibilmente com'è », nec, quoad hunc ipsum modum, rem permittit mero arbitrio heredis – quod in facto exercere voluit Ioannes – sed omnem possibilitatem antea temptandam iubet, et in casu necessitatis, delegat, sine dubio, ad can. 1517 constituti iuris. Ex quo canone docemur, iuris condicionem non immutasse subiectivam opinionem utriusque Episcopi dioecesis P. et V. ab Ioanne consulti; quippe in casu commutatio reservetur Apostolicae Sedi, cum potestas *expresse* Ordinario loci non sit concessa, et alii inutiliter concederetur.

Quare, etc.

Resolutio. – Sacra Congregatio Concilii in plenariis Emorum ac Revmorum Patrum comitiis in Palatio Apostolico Vaticano habitis die 23 Aprilis 1927 ad propositum dubium respondendum censuit:

« *Affirmative* ad primam partem, *negative* ad alteram; et applicentur in re can. 1515, 1516 et, si opus fuerit, can. 1517 ».

Quam resolutionem referente infrascripto Sacrae Congregationis Secretario in audientia diei 2 Maii subsequentis SSmus Dominus Noster Pius divina Providentia Pp. XI approbare et confirmare dignatus est.

L. ✠ S.

† Iulius, ep. tit. Lampsacen., *Secretarius.*

SACRA CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

NOMINATIONES

Successivis decretis ut infra Sacra Congregatio de Propaganda Fide renunciavit ad suum beneplacitum:

1 Augusti 1928. — Praefectum Apostolicum de Sinyangchow (in Sinis), R. P. Georgium Froewis e Societate Verbi Divini.

— Praefectum Apostolicum de Hinganfu in Sinis, R. P. Ioannem Soggiu, Ordinis Fratrum Minorum Conventualium.

ACTA OFFICIORUM

PONTIFICIA COMMISSIO PRO RUSSIA

I

DECRETUM

ERECTIONIS ORDINARIATUS HARBINENSIS IN SINIS

Fidelium Russorum per dissitas orbis partes degentium atque apostolici laboris inter dissidentes eiusdem gentis promovendi cura sibi demandata, Pontificia Commissio pro Russia nihil antiquius habuit, quam dispersos greges sub regimine Pastorum, ritu et sermone propriorum, coadunare, ne iis qui patria, ut plurimum, pulsi, omni temporali ope destituti, in tot tantisque versabantur calamitatibus, spiritualia etiam deessent praesidia.

Itaque in plenariis comitiis die 11 Novembris anno 1927 habitis, Emi Patres ad Russorum negotia pertractanda specialiter designati, ut curae spirituali Catholicorum e gente Russica in Sinensis Imperii partibus degentium nec non revocandis ad Fidem Catholicam dissidentibus recte prospicerent, novum byzantino-slavici ritus Ordinariatum in urbe Harbin, quam frequentiores incolunt Russi, erigendum, eique sacerdotem eiusdem ritus, qui iure ordinario clericos et fideles omnes sui ritus in spiritualibus regeret atque gubernaret, praeficiendum esse censuerunt.

Quam Emorum Patrum resolutionem ab infrascripto Secretario, in Audientia diei 19 Novembris 1927, relatam, Ssmus D. N. Pius, div. Prov. PP. XI, ratam habere atque confirmare dignatus est. Iussit insuper eadem Sanctitas Sua, ut per hoc Decretum, perinde valiturum ac si Apostolicae Litterae super re expeditae fuerint, Pontificia Commissio pro Russia Ordinariatum Harbinensem Russorum canonice erigeret sicut de facto erigit. Fines autem sic erecti Ordinariatus erunt iidem, quibus Sinensium Imperium continetur; Ordinarii habitualis residentia erit in dicta urbe Harbin, penes ecclesiam a S. Vladimiro, ritus byzantino-slavici, quae illico, huiusce Decreti vi, in parochialem ad omnes iuris effectus evehitur pro omnibus fidelibus eiusdem ritus qui urbem Harbin et vicinia incolunt vel in posterum incolent, facta eligendo Ordinario potestate territorium paroeciale opportuno tempore definiendi.

Igitur fideles et clerici in Sinico Imperio commorantes, qui ritum byzantino-slavicum legitime profitentur, distracti a iurisdictione Latinorum Ordinariorum, quibus hucusque subiecti manebant, iurisdictioni Ordinarii pro tempore Harbinensis Russorum suberunt. Item aedificia sacra vel profana, si quae sint, in territorio Ordinariatus, quacumque ratione ad Russos spiritualiter vel materialiter iuvandos exstructa, vel ad opera pietatis aut charitatis, pro eadem gente ab ecclesiastica auctoritate destinata, erunt ad normam iuris administrationi, vel inspectioni, vel visitationi Ordinarii Harbinensis Russorum obnoxia. Item collectae vel sponte oblatae ad eosdem vel similes fines pecuniae administratio et erogatio sub vigilantia Ordinarii eiusdem in posterum fiet. Acta autem et libri documentaque omnia, Ordinariatum Harbinensem Russorum quoquo modo respicientia, vel eorumdem transumpta aut authentica exemplaria, cura Ordinariorum, quamprimum mittantur ad Curiam Harbinensem, in archivo proprio iuxta sacrorum canonum praescripta custodienda.

Ad omnia haec exsecutioni mandanda eadem Pontificia Commissio R. P. D. Celsum Costantini Archiepiscopum titularem Theodosiopolitan. in Thebaide, in Sinensi dicione Apostolicum Delegatum, deputat, qui per se, vel per alium virum in ecclesiastica dignitate constitutum, mandatum explere curabit, facta eidem obligatione intra sex menses ab expeditione huius Decreti Pontificiae huic Commissioni peractae exsecutionis authenticum testimonium remittendi.

Contrariis quibuslibet minime obstantibus minimeque obfuturis.

Datum Romae ex Secretaria Pontificiae Commissionis pro Russia, die 20 mensis Maii anno 1928.

ALOYSIUS CARD. SINCERO, *Praeses.*

L. ✠ S.

Carolus Margotti, *Secretarius.*

II

NOMINATIO

Decreto Pont. Commissionis pro Russia, dato die 31 Maii 1928, Ssmus D. N. Pius divina Providentia Pp. XI nominare dignatus est R. D. Fabianum Abrantowicz in Ordinarium Harbinensem Russorum ritus byzantino-slavici.

DIARIUM ROMANAE CURIAE

SACRA CONGREGAZIONE DEL CONCILIO

AVVISO

Si rende noto che le iscrizioni per la pratica amministrativa del diritto canonico presso lo *Studio* della Sacra Congregazione del Concilio sono già aperte e si chiuderanno il 30 Novembre prossimo.

SACRA CONGREGAZIONE DEI RITI

Martedì, 30 Ottobre 1928, presso l'Emo e Rmo Signor Cardinale Aidano Gasquet, Ponente della Causa di Canonizzazione del Beato Roberto Cardinale Bellarmino, della Compagnia di Gesù, si è tenuta la Congregazione *Antipreparatoria* dei Sacri Riti, nella quale dai Rmi Prelati Officiali e dai Consultori teologi della medesima, si è discusso il dubbio su due miracoli che si asseriscono da Dio operati per intercessione dello stesso Beato, i quali vengono proposti per la sua Canonizzazione.

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con Brevi Apostolici, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

9 Maggio 1928. Il sig. avv. Agostino Schmid, *Avvocato del Sacro Concistoro.*

9 Agosto » L'Emo Signor Cardinale Alessio Enrico Lépicier, *Protettore della Congregazione delle Suore Guardiane Adoratrici dell'Eucaristia* (Orléans).

30 » » L'Emo Signor Cardinale Alessio Enrico Lépicier, *Protettore delle Suore di Carità del Buono e Perpetuo Soccorso* (Roma).

3 Settembre » L'Emo Signor Cardinale Alessio Enrico Lépicier, *Protettore delle Suore del Santo Angelo Custode* (Madrid).

Assistente al Soglio Pontificio:

28 Settembre 1928. Monsig. Lodovico Maria Hugo, Vescovo di Magonza.

Protonotarii Apostolici ad instar Participantium:

27 Settembre 1928. Monsig. Giacomo May, della diocesi di Magonza.
30 » » Monsig. Erma Pacifico Desmarais, della diocesi di Prince-Albert.
6 Ottobre 1928. Monsig. Luigi Meuwese, della diocesi di Harrisburg.
23 » » Monsig. Donato Frese, della diocesi di Caserta.

Prelati domestici di S. S.:

23 Maggio 1928. Monsig. Antonio Tani, della diocesi di Montefeltro.
» » » Monsig. Germano Tomassetti, della medesima diocesi.
27 Giugno » Monsig. Giovanni A. Chiasson, della diocesi di Charlottetown.
11 Luglio » Monsig. Giovanni Naujokas, della diocesi di Vilkavisky.
1 Settembre » Monsig. Patrizio Donohoe, della diocesi di Syracuse.
4 » « Monsig. Simeone Szmandray, della diocesi di Eperies dei Ruteni.
6 » » Monsig. Gabriele Martyak, dell'Ordinariato Ruteno di Podocarpazia.
12 » » Monsig. Salvatore Fedele, dell'archidiocesi di Gaeta.
27 » Monsig. Giuseppe Peters, della diocesi di Münster.
28 » » Monsig. Francesco Kovačič, della diocesi di Lavant.
29 » » Monsig. Giovanni B. Durando, dell'archidiocesi di Torino.
4 Ottobre » Monsig. Francesco Binder, dell'archidiocesi di Vienna.
11 » » Monsig. Alberto Levame, della diocesi di Monaco (Principato).
12 » » Monsig. Martino S. Mc Namara, della diocesi di Desmoines.
13 » » Monsig. Giuseppe A. Moran Castro, dell'archidiocesi di Santiago (Cile).
» » » Monsig. Esuperio Alonso Rodriguez, dell'archidiocesi di Valladolid.
16 » » Monsig. Giovanni Schmutzer, della diocesi di Gurk.
24 » » Monsig. Ernesto Lange, della diocesi di Breslavia.
» » » Monsig. Carlo Kuhnert, della medesima diocesi.
26 » » Monsig. Carlo Royer, della diocesi di Troyes.
» » » Monsig. Enrico Brusson, della medesima diocesi.

ONORIFICENZE

Con Brevi Apostolici il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di conferire:

La Commenda con Placca dell'Ordine di San Gregorio Magno, classe civile:

28 Luglio 1928. Al sig. Carlo Alberto De Harenne, della diocesi di Liegi.

La Commenda dell'Ordine di San Gregorio Magno, classe civile:

26 Settembre 1928. Al sig. Ferdinando Kirnberger, della diocesi di Magonza.
» » » Al sig. Francesco Schrod, della medesima diocesi.
» » » Al sig. Massimiliano Donnevert, della medesima diocesi.
» » » Al sig. Gioacchino von Manteuffel, della medesima diocesi.
2 Ottobre » Al sig. cav. Stanislao Kostka Van Hasselt, della diocesi di Breda.
6 » » Al sig. Edoardo Secco, dell'archidiocesi di Porto Alegre.
» » » Al sig. Antonio Chaves Barcellos, della medesima archidiocesi.
11 » » Al sig. Giuseppe Tonnini, Roma.
23 » » Al sig. Pietro Antonio De Franciscis, della diocesi di Caserta.

Il Cavalierato dell'Ordine di San Gregorio Magno, classe civile:

30 Luglio 1928. Al sig. Luigi Agati, della diocesi di Siracusa.
18 Agosto » Al sig. Eugenio Dupont, della diocesi di Lilla.
» » » Al sig. Pietro d'Esperies de Coussemacker, della medesima diocesi.
» » » Al sig. Fernando Maria Dodin, della medesima diocesi.
7 Settembre » Al sig. Saffo Ponteri, del vicariato apostolico della Tripolitania.
24 » » Al sig. Antonio Chatain, dell'archidiocesi di Lione.
6 Ottobre » Al sig. dott. Pietro Lacour, della medesima archidiocesi.
9 » » Al sig. Gerardo Uberto A. Habets, della diocesi di Ruremonda.
23 » » Al sig. Giuseppe Beaumont, della diocesi di Grenoble.

La Commenda dell'Ordine di San Silvestro Papa:

13 Luglio 1928. Al sig. rag. Giulio Berni, dell'archidiocesi di Bari.
2 Agosto » Al sig. Costantino Cane, della diocesi di Novara.
» » » Al sig. Giuseppe Michele Cane, della medesima diocesi.
3 » » Al sig. conte Francesco de Galen, della diocesi di Münster.
31 » » Al sig. Antonio Spinelli (Roma).

Il Cavalierato dell'Ordine di San Silvestro Papa:

31 Maggio 1928. Al sig. Francesco Sablik, della diocesi di Brno.
9 Luglio » Al sig. Stanislao Zachar, della diocesi di Neosolio.
24 » » Al sig. Giorgio Puységur, della diocesi di Poitiers.
28 » » Al sig. barone Filippo d'Otreppe de Bouvette, della diocesi di Liegi.
6 Settembre » Al sig. Giovanni Battista Carrera, dell'archidiocesi di Torino.
28 » » Al sig. arch. Ludovico Becker, della diocesi di Magonza.
» » » Al sig. dott. Gualtiero Heinemann, della medesima diocesi.
1 Ottobre » Al sig. Adolfo Quinté, dell'archidiocesi di Milano.
3 » » Al sig. Ottorino Pedretti, della diocesi di Parma.
4 » » Al sig. Giuseppe Ruiz Angulo, dell'archidiocesi di Guatemala.
» » » Al sig. Filippo Yurrita, della medesima archidiocesi.
6 » » Al sig. Napoleone De Almeida (Brasile).
19 » » Al sig. Giuseppe Allemanni, dell'archidiocesi di Genova.

MAGGIORDOMATO DI SUA SANTITÀ

NOMINE

Con biglietti di S. E. Rma Monsig. Maggiordomo, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

Camerieri Segreti Suprannumerari di S. S.:

20 Settembre 1928. Monsig. Raffaele Negro, dell'archidiocesi di Otranto.
29 » » Monsig. Giuseppe Pretto, della diocesi di Padova.
4 Ottobre » Monsig. Stefano Rondini, della diocesi di Novara.
6 » » Monsig. Giov. Batta Martins Ladeira, dell'archidiocesi di S. Paolo.

Cameriere Segreto di Spada e Cappa Soprannumerario di S. S.:

1 Ottobre 1928. Conte Salvatore Balsamo, dell'archidiocesi di Brindisi.

Camerieri d'Onore in abito paonazzo di S. S.:

6 Ottobre 1928. Monsig. Nicola Steinhauser, della diocesi di Rottenburg.
13 » » Monsig. Luigi Scortegagna, della diocesi di Santa Maria.

Cameriere d'Onore di Spada e Cappa Soprannumerario di S. S.:

23 Giugno 1928. Sig. Giovanni Gonzalez Miranda, della diocesi di Vitoria.

NECROLOGIO

23 Settembre 1928. Monsig. Giovanni Keily, Vescovo di Plymouth.
24 Ottobre » Emo Sig. Card. GAETANO DE LAI, Vescovo di Sabina e Poggio Mirteto, Segretario della Sacra Congregazione Concistoriale.

	Roma L.	Italia L.	Estero L.
MISSAE DEFUNCTORUM ex Missali Romano **desumptae. Accedit Ritus absolutionis pro Defunctis.** Editio typica Vaticana in charta manufacta impressa, typis lectu facillimis, rubro-nigris characteribus, figuris, etc. ornata. Impressum patet 27×18; pagina 31×22½ (gr. 205 pondo)	7,50	9 —	10,50
— Linteo nigro religata, cum Cruce impressa signaculis, etc.	17 —	19,50	22 —
— Cum Cruce argentea impressa, addatur L. 1 —			
LIBER AD ADNOTANDAS MISSAS, sive celebratas, sive celebrandas. Redactus lingua latina, linteo nigro religatus (nova editio)	9 —	10,50	12 —
Ordo Divini Officii recitandi sacrique peragendi pro Clero Saeculari Romano. Anno Domini 1929	3,50	3,80	4,50
Ordo Divini Officii recitandi sacrique peragendi iuxta Kalendarium Universalis Ecclesiae. Anno 1929	2,50	2,80	3,50
Officium et Missae in Nativitate Domini, ***cum cantu,*** iuxta ordinem Breviarii et Missalis Romani. Editio typica Vaticana. - Vol. in-8°, pp. 112, charta optima.	5 —	5,50	6,50

È in vendita la nuova edizione completa del

BREVIARIUM ROMANUM

(totum) ex Decreto sacrosancti Concilii Tridentini restitutum, S. Pii V Pontificis Maximi iussu editum, aliorumque Pontificum cura recognitum, ***Pii Papæ X auctoritate reformatum.*** **- Quarta editio post typicam (1928).**

Edizione su carta indiana; altezza della pagina, compreso il margine, millimetri 176, larghezza mm. 111, spessore del libro mm. 33. - Luce esatta della stampa mm. 160×100. - Peso complessivo del Breviario, grammi 750.

Un volume in-12° di pp. LXXX-1516-[198]-74*, adorno di una ricca incisione e di numerose artistiche testate di pagina eseguite dal Rev. Fr. Massimiliano Schmalzl dei Redentoristi. - Stampa accurata, caratteri neri, impressi in rosso-nero con riquadratura rossa alle pagine. Carta sottile ed opaca.

Senza alcun aumento sul prezzo di legatura si potranno inserire i ***Proprium*** *delle Diocesi che verranno inviati, purchè siano dello stesso formato del Breviario.*

Editum charta indica; altum mm. 176, latum 111, crassum 33, gramm. 750 pondo. - Paginae, qua typis impressae sunt, patent mm. 160×100.

Volumen in-12°, pp. LXXX-1516-[198]-75*, ornatum sacra imagine affabre delineata scalpro, multisque paginarum initiis eleganti manu descriptis a R. P. Maximiliano Schmalzl ex Ordine SS. Redemptoris; accurate impressum typis nitidis, charactere rubro-nigro, charta subtili et opaca cum lineis rubris in quadrum ductis ad omnes paginas.

Propria aliarum Diœcesium si quidem eadem forma foliorum ac Breviarium nostrum edita fuerint, ad petitionem miltentium simul cum Breviario nostris curis et absque pretii augmento consuentur.

	Roma L.	Italia L.	Estero L.
In *brochure*	75 —	77 —	82 —
(A) Legato in pelle nera, cucitura su nervi, taglio rosso, segnacoli, titolo, stemma a secco, busta. *Volumen corio nigro contectum, nervis consutum, sectione foliorum rubra, cum signis, titulo, stigmate ac theca*	95 —	97 —	102 —
(B) Idem. con taglio oro. *Idem. cum sectione foliorum aurea*	98 —	100 —	105 —
(C) Idem. in pelle di capra di prima scelta. *Idem. corio caprino primae selectionis*	115 —	117 —	122 —

Veneunt Romae apud Administrationem Commentarii Officialis **"Acta Apostolicae Sedis"** (*Libreria Vaticana - Vaticano - Roma*).

MONITUM.

Omnes – qui nostrum "Acta Apostolicae Sedis„ Commentarium officiale sunt pacti, quibus mense decembri 1928 nomina excidunt et denuo subnotandi voluntas est – ut quam primum subscribant rogantur, ne iisdem ullam missio pro anno 1929 fasciculorum, volumen XXI complectentium, moram patiatur.

In renovanda vero subnotatione ut alteram ex fasciculorum schedulis externis mittant, vel numeros designent nomini ipsi praepositos socii iterum rogantur.

Sono pregati i nostri abbonati, ai quali scade l'abbonamento col prossimo mese di dicembre 1928, e che vogliono rinnovarlo, di farlo al più presto possibile, affinchè non sia loro ritardata la spedizione dei fascicoli del 1929, anno XXI, volume XXI.

Nel rinnovare il loro abbonamento sono pure pregati di volerci inviare la fascetta con la quale ricevono il fascicolo, ovvero ricopiare i numeri che precedono il nome.

Nos abonnés, dont l'abonnement finit en décembre 1928, et qui désireraient le renouveler, sont priés de le faire au plus-tôt, afin qu'il n'y ait pas de retard dans l'envoi des fascicules de 1929, XXIe année, volume XXIe.

Ils sont priés également de vouloir bien, en renouvelant leur abonnement, envoyer la bande sous laquelle ils reçoivent les fascicules, ou recopier les numéros qui précèdent leur nom.

	Roma L.	Italia L.	Estero L.
Catechismo della Dottrina Cristiana pubblicato per ordine di Sua Santità Pio Pp. X. Un vol. di pp. VIII-136 e copertina (gr. 96), ed. 1927 .	1 —	1,30	1,60
— **Primi elementi della Dottrina Cristiana** tratti dal Catechismo pubblicato per ordine di Sua Santità Pp. Pio X, pp. 48 e copertina (gr. 35)	0,35	0,45	0,55
— **Preghiere** per il Santo Sacrificio della Messa con le **Formole da recitarsi in comune** tratte dai *Primi elementi della Dottrina Cristiana* pubblicati per ordine di Sua Santità Pio Pp. X, pp. 20. Copie cento (gr. 760)	15 —	16,50	18 —
Per ordinazioni non inferiori alle 50 copie, i Catechismi, si spediscono franco di porto in Italia.			
PER LA NOSTRA FEDE Breve esposizione della Dottrina Cristiana contro gli errori più comuni – cm. 17×11, pp. 80 e copertina	1,25	1,40	1,75
La nostra Fede, di Mons. MASSIMO MASSIMI. Due voll. in-12°, terza ediz. Vol. I. **Le basi del Domma Cattolico,** pp. 116. Vol. II. **La sintesi del Domma Cattolico,** pp. 174.	10 —	11,50	13 —
DE LAI Card. GAETANO. **Della presenza reale di Gesù Cristo nell'Eucaristia.** In-16°, pp. 150, con incisioni (gr. 165)	3 —	3,50	4 —
— **La Passione di Nostro Signore.** Seconda edizione adorna di tre carte illustrative della città e dei dintorni di Gerusalemme e di una riproduzione del fac-simile del titolo della Santa Croce. In-16°, pp. 411 (gr. 490)	12 —	13,50	14,50
PASTOR LUDOVICO. **Sisto V il creatore della nuova Roma.** Un vol. in-8° con 31 tavole fototipiche, pp. VIII-53	25 —	27 —	29 —
POLI GIOVANNI. **Sisto V,** un vol. in-12°, di pp. 120	2 —	2,50	3 —
RUELLI (P. M. AGOSTINO). **Il miracolo eucaristico di Siena** dimostrato dalla storia, dalla scienza e dalla fede. Un volumetto in-16°, pp. 132, con sette illustrazioni	3 —	3,50	4 —
VATTASSO M., **Hortus caelestium deliciarum ex omnigena deflorations sanctorum Patrum, moralium philosophorum et scriptorum spiritualium summa cura compositus ...** a D. Ioanne Bona. Pp. CXII-160, col ritratto del Bona e due tavole di autografi Boniani (Studi e Testi N. 32) . . . . . (A)	30 —	32 —	36 —
FRANCHI DE' CAVALIERI P., **Note agiografiche,** fascicolo 6°: 1. Di una nuova recensione del martirio dei Ss. Carpo, Papilo e Agatonice. 2. Il martirio di S. Teodoreto di Antiochia. 3. Frammenti di un Menologio premetafrasteo. 4. Di un recente studio sul luogo del martirio di Sisto II. 5. La persecuzione di Gallo in Roma. Pp. 225 (Studi e Testi N. 33) . . . . . (A)	30 —	32 —	36 —
SCHUSTER I. (O. S. B.). **L'Imperiale Abbazia di Farfa.** Contributo alla Storia del Ducato Romano nel Medio Evo. Un grosso volume in-4°, di pp. VIII-447, con illustrazioni, tre piante e 16 tavole in fototipia (gr. 2365)	80 —	85 —	100 —

Veneunt Romae apud Administrationem Commentarii Officialis **"Acta Apostolicae Sedis„** (*Libreria Vaticana - Vaticano - Roma*).